

ЕГОРОВ Юрій Миколайович (27. 01. 1926, м. Сталінград, нині Волгоград, РФ — 12. 10. 2008, Одеса) — живописець, графік і монументаліст. Заслужений діяч мистецтв України (1989). Член НСХУ (1958). Навч. у Ленінграді (нині С.-Петербург): в Інституті живопису, скульптури та архітектури (1948-52; викл. К. Йогансон), закін. вище худож.-пром. училище (1955; викл. Г. Рубльов, Г. Савінов). Працював в Одесі викл. худож. училища (1955-58) та пед. інституту (1970-74). На творчій роботі. Автор жанр. полотен, портретів, натюрмортів. Гол. тема — єднання людини і світу. Чуттєва виразність творів Є. залежить від романтич. сприйняття довкілля і монум.-образ. рішень композицій. Створив власну модель простору, поєднавши пряму, зворотну та сферичну перспективи, що розширює візуал. простір полотен. Емоц. враження залежить від контражур. освітлення і тонових модуляцій кольору. Учасник мистецьких виставок від 1955. Персон. — в Одесі (1961, 1976, 1999, 2006, 2008), Москві (1977, 1989), Ленінграді (1987), Лондоні (2001). Роботи зберігаються у НХМ, Одес. та Микол. ХМ, Одес. літ.

музеї, ДТГ (Москва), Музеї міжнар. асоц. з футболу (Лондон).

Основні твори

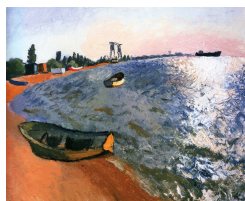
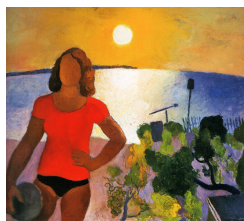
живопис — «Мороз — червоний ніс» (1948), «Солдати Жовтня» (1957), «Двоє в полях» (1965), «Дівчина з глечиком» (1966), «Юність» (1967), «Літо» (1968), «Дівчина з прапором» (1971), «Водолази» (1973), «Біля моря» (1974), «Захід сонця на Дністровському лимані» (1978), «Вечір у листопаді» (1984), «У майстерні художника» (1985), «Три тополі», «Кароліно-Бугаз. Схід сонця» (обидва — 1989), «Міст Ватерлоу» (1990), «Захід сонця на лимані» (1991), «Човни» (1993), «Конус та фрукти», «Полудень» (обидва — 1998), «Дівчина з м'ячем» (1999), «Ланжерон» (2002), «Еллізіум» (2003), «Без назви» (2004), «Скоро відпливаємо» (2006), «Гроза на обрії» (2007), «Натюрморт з апельсинами», «Море. На дачі» (обидва — 2008); оформлення громад. будівель Одеси — магазину «Золотий ключик» (1964), бару готелю «Червоний» (1964), ресторанів «Ювілейний» та «Братислава» (обидва — 1967); кінотеатру «Зоряний» (1983), готелю «Лондонський» (1988).

Рекомендована література

1. Виставка произведений Юрия Николаевича Егорова: Живопись, графика: Каталог. О., 1976;
2. Юрий Николаевич Егоров. Живопись. Рисунок: Каталог выставки. Москва, 1989;
3. Носенко А. «Світло-будова» Юрія Єгорова // ОМ. 2007. № 3;
4. Юрій Миколайович Єгоров / Інтерв'ю записав В. Кабаченко // Там само. 2008. № 1;
5. Юрий Егоров. Живопись: Каталог. О., 2008;
6. Савченко В. Художник Юрій Єгоров // ОМ. 2009. № 1.

Т. В. Басанець

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Єгоров Юрій Миколайович / Т. В. Басанець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17533>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).